

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa T-46/00,

Kvitsjøen AS, kotipaikka Fosnavag (Norja), edustajinaan asianajajat K. Storalm,
J. Hoekstra ja G. Vanquathem, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään T. van Rijn, avustajanaan asian-
ajaja F. Tuytschaever, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission 22.12.1999 tekemän päätöksen, jolla on peruutettu norjalaisen Kvitsjøen-kalastusluksen yhteisön vesiä koskevat lisenssi ja erityiskalastuslupa ja jonka mukaan niitä ei myönnetä ennen 30.6.2000,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.5.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Tietyistä Norjan lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavista kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteistä vuodeksi 1999 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 50/1999 (EYVL 1999, L 13, s. 59) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Alusten, jotka kalastavat 1 artiklassa vahvistettujen kiintiöiden rajoissa, on noudatettava säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä sekä kaikkia muita kalastustoimintaa mainitussa artiklassa tarkoitetuilla vyöhykkeillä koskevia säännöksiä.”

- 2 Asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 ja 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Lisenssi ja erityiskalastuslupa peruutetaan, jos tässä asetuksessa vahvistettuja velvoitteita ei täytetä.

Niille aluksille, jotka eivät täytä tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteitaan, ei myönnetä enintään kahdentoista kuukauden aikana lisenssejä eikä erityiskalastuslupia.”

- 3 Asetuksen N:o 50/1999 liitteessä I olevassa alaviitteessä 14 täsmennetään, että ”kielikampelan saaliit rajoitetaan ainoastaan sivusaaliisiin”.

- 4 Tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 894/97 (EYVL L 132, s. 1) 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Verkkoon on kiellettyä kiinnittää osasia, joilla voidaan tukkia verkon minkä tahansa osan silmiä tai muuten pienentää niiden kokoa.”

- 5 Sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, 24 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1447/1999 (EYVL L 167, s. 5) liitteen D kohdassa mainitaan tällaisena toimintana muun muassa ”kiellettyjen pyydysten tai pyydysten valikoivuutta muuttavien välineiden käyttö tai aluksella pito”.

6 Erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 (EYVL L 171, s. 7) 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi komissiolle kaikki havaitsemansa kolmannen maan lipun alla purjehtivaa alusta koskevat rikkomukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten seurauksena komissio voi keskeyttää tai peruuttaa asianomaiselle alukselle — — myönnetyn kalastuslisenssin tai erityiskalastuslupan sekä voi olla myöntämättä tälle alukselle uutta kalastuslisenssiä tai erityiskalastuslupaa. Komission päätös annetaan lippuvaltiona olevalle kolmannelle maalle tiedoksi.

3. Komissio antaa välittömästi niiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, valvontaviranomaisille tiedoksi 2 kohdan mukaisesti toteuttamansa toimenpiteet.”

7 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 20 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2943/95 (EYVL L 308, s. 15) 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava — — todetut rikkomukset mainiten ainakin aluksen nimen, ulkoiset tunnuksat, kansainvälisen radiokutsutunnuksen, kolmannen maan, jonka lipun alla se purjehtii, kapteenin ja varustajan nimen ja osoitteen, yksityiskohtaisen kuvauksen todetuista seikoista, rikosoikeudelliset tai hallinnolliset seuraamukset tai muut toteutetut toimenpiteet sekä kaikki lopulliset tähän rikkomukseen liittyvät tuomioistuimen päätökset.”

8 Viimeksi mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio tutkii jokaisen ilmoituksen kolmannen maan lipun alla purjehtivan aluksen todetusta rikkomuksesta ja arvioi sen vakavuuden huomioon ottaen kaikki jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tekemät rikosoikeudelliset ja hallinnolliset päätökset ja erityisesti varustajan mahdollisesti saaman taloudellisen hyödyn ja todettujen seikkojen seuraukset kalavaraille.

Komissio voi päättää kyseisen aluksen osalta, rajoittamatta kolmannen maan, jonka lipun alla alus purjehtii, kanssa tehdyn kalastussopimuksen määräysten soveltamista, ja annettuaan varustajalle mahdollisuuden tehdä omat huomautuksensa väitetystä rikkomuksesta:

— erityiskalastusluvan keskeyttämisestä

— erityiskalastusluvan peruuttamisesta

— kyseisen aluksen poistamisesta sellaisten alusten luettelosta, jotka voivat saada erityiskalastusluvan seuraavaksi kalenterivuodeksi.

2. Komission päätös voidaan tehdä vasta viidentenätoista päivänä sen jälkeen, kun varustaja on saanut tiedon väitetystä rikkomuksesta.”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 9 Kantaja Kvitsjøen AS on norjalainen yhtiö, jonka toimialaan kuuluvat kaupallisen merikalastuksen harjoittamista varten tapahtuva laivanvarustus sekä kaikki tähän liittyvät kaupalliset ja teolliset toimenpiteet.
- 10 Komissio myönsi 2.2.1999 asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan mukaisesti tekemällä päätöksellä norjalaiselle kalastuslukselle M-600-HOE Kvitsjøenille (jäljempänä Kvitsjøen) kalastuslisenssin ja erityiskalastusluvan, jotka oikeuttivat sen kalastamaan vuonna 1999 turskaa, koljaa, punakampelaa ja valkoturskaa ICES-osa-alueella IV ja seitiä ICES-osa-alueilla III a ja IV.
- 11 Merellä 7.10.1999 tapahtuneen tarkastuksen aikana Alankomaiden maatalous-, maisemansuojelu- ja kalastusministeriön yleinen tarkastusyksikkö (jäljempänä yleinen tarkastusyksikkö) totesi, että aluksella oli sulkuverkkoja, joilla oli mahdollista kaventaa verkkojen silmien laillista 100 millimetrin halkaisijaa. Keskimääräisen verkon silmän halkaisijan todettiin paapuurin puolelle kiinnitetyssä sulkuverkossa olevan 47 millimetriä ja tyyrpuurin puolelle kiinnitetyssä sulkuverkossa 45 millimetriä. Näiden havaintojen jälkeen alus ohjattiin Harlingenin (Alankomaat) satamaan, jossa saalis takavarikoitiin. Kyseinen saalis (8 210 kg) muodostui pääasiassa kielikampeloista (3 640 kg) ja punakampeloista (4 288 kg).
- 12 Yleinen tarkastusyksikkö ilmoitti 13.10.1999 päivätyllä kirjeellään komissiolle tästä tapauksesta ja siitä, että Kvitsjøenia vastaan oli aloitettu tutkinta kalastustoiminnan harjoittamiseen liittyvien yhteisön säännösten rikkomisen takia.
- 13 Samassa kirjeessä yleinen tarkastusyksikkö ilmoitti komissiolle, että Kvitsjøenia vastaan 1.10.1999 oli aloitettu tutkinta myös kielikampelan suoraa kalastusta koskevan epäilyn takia. Harlingenin satamassa tapahtuneen lastin purkamisen

aikana kävi ilmi, että saalis (9 273 kg) muodostui pääasiassa kielikampeloista (4 605 kg) ja lisäksi punakampeloista (3 902 kg) ja muista kalalajeista (766 kg).

- 14 Komissio muistutti 14.10.1999 päivätyllä kirjeellään kantajaa ensinnäkin siitä, että tämän oli asetuksen N:o 50/1999 1 ja 2 artiklan mukaan noudatettava kalastustoimintaa yhteisön vesillä ohjaavien säännösten säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä ja rajoitettava kielikampeloiden saaliit sivusaaliisiin, kun se harjoittaa kalastustoimintaa, jota ei ole erityisesti mainittu kyseisen asetuksen liitteessä I. Komissio korosti lisäksi, että asetuksen N:o 894/97 4 artiklan mukaan verkkoon on kiellettyä kiinnittää osasia, joilla voidaan tukkia verkon minkä tahansa osan silmiä tai muuten pienentää niiden kokoa.
- 15 Komissio kiinnitti tämän jälkeen samassa kirjeessä kantajan huomiota yleiseltä tarkastusyksiköltä saamiinsa tietoihin, jotka koskivat aluksessa olleita verkon silmien laillista läpimittaa kaventavia sulkuverkkoja ja suhteellisen merkittäviä kielikampelasaaliita.
- 16 Lopuksi komissio täsmensi kirjeessään, että asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti komissio — ottaen huomioon noudattamatta jättämisen vakavuuden ja taloudellisen hyödyn, jonka varustaja on voinut saada todettujen seikkojen erittäin vahingollisista vaikutuksista kieli- ja punakampelakantoihin ICES-osa-alueella IV — aloittaa asetuksen N:o 2943/95 6 artiklassa säädetyn menettelyn Kvitsjøenin lisenssin ja erityiskalastuslupan peruuttamiseksi niiden jäljellä olevan voimassaoloajan osalta ja ettei se aio myöntää uutta lisenssiä eikä uutta erityiskalastuslupaa ennen 30.6.2000. Komissio päätti kirjeensä ilmoittaen kantajalle mahdollisuudesta esittää tehtyä rikkomusta koskevat huomautukset asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti kymmenen päivän määräajassa kirjeen vastaanottamisesta.

- 17 Alankomaiden maatalous-, maisemansuojelu- ja kalastusministeriön kalastusosasto vahvisti komissiolle yleisen tarkastusyksikön havaitsemat rikkomukset ja tiedotti sille joistakin Kvitsjøenin aikaisemmin tekemiksi epäillyistä sääntöjenvastaisuuksista.
- 18 Vastauksena komission 14.10.1999 päivättyyn ja 22.10.1999 vastaanotettuun kirjeeseen kantaja ilmoitti 1.11.1999 päivättyllä kirjeellään, että se pahoitteli kalastuksen harjoittamista verkoilla, joiden silmäkoko oli laiton, ja se totesi, että koska siltä oli saaliin takavarikolla jo viety rikkomuksesta saatava taloudellinen hyöty, se piti lisenssin peruuttamista suhteettomana tehtyyn rikkomukseen nähden.
- 19 Komissio ilmoitti 22.12.1999 päivättyillä kirjeillään kantajalle (SG(99)D/10761) ja asetuksen N:o 1627/94 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti Norjan pysyvälle edustustolle Brysselissä (SG(99)D/10760) päätöksestään peruuttaa Kvitsjøenin lisenssi ja kalastuslupa kirjeen päivämäärää seuraavasta viidennestä päivästä alkaen ja olla myöntämättä uutta lisenssiä tai uutta erityiskalastuslupaa ennen 30.6.2000 (jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseessä olevien jäsenvaltioiden, eli Belgian kuningaskunnan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Ranskan tasavallan, Irlannin, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden kuningaskunnan viranomaiset saivat myös ilmoituksen tästä päätöksestä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 20 Tässä tilanteessa kantaja nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.2.2000 jättämällään kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastasivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin 8.5.2001 pidetyssä julkisessa istunnossa.

22 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

— sen mukaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen

— määrää oikeudenkäyntikuluista säännösten mukaisesti.

23 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiakysymys

- 24 Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee puolustautumisoikeuksien ja ”hallinnon julkisuusperiaatteen” loukkaamista, toinen asetuksen N:o 2943/95 5 artiklan mukaisten menettelysäännösten rikkomista, kolmas asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaisen seuraamuksia koskevan menettelyn noudattamatta jättämistä ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista sekä neljäs harkintavallan väärinkäyttöä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien ja ”hallinnon julkisuusperiaatteen” loukkaamista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 25 Kantaja muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista kaikissa kantajalle vastaiseen toimeen johtavissa menettelyissä on pidettävä yhteisön oikeuden perustavanlaatuisena periaatteena.
- 26 Kantaja esittää, että vuodesta 1990 lähtien Alankomaiden viranomaiset ovat pyytäneet komissiota ryhtymään toimenpiteisiin — erityisesti kalastuslupia peruuttamalla ja keskeyttämällä — sellaisia norjalaisia troolareita vastaan, jotka kalastavat yhteisön vesillä ja jotka niiden mukaan pyrkivät erityisesti kalastamaan kielikampeloita.
- 27 Alankomaiden viranomaiset ovat käyttäneet yli yhdeksän vuotta kerätäkseen tarpeelliset tiedot aineistoonsa, ja tänä ajanjaksona komission olisi pitänyt suorittaa perusteellinen tutkimus. Kantaja ei kuitenkaan koskaan ole ollut tällaisen

tutkimuksen kohteena, eikä se ole koskaan vastaanottanut lisätietoja koskevaa pyyntöä.

- 28 Kantaja lisää vastauskirjelmässään, että riidanalainen päätös on vain seuraus Alankomaiden viranomaisten vuosien aikana sitä vastaan harjoittamasta toiminnasta. Se toteaa, ettei sille ollut ilmoitettu sitä vastaan esitetystä väitteistä ja ettei sillä siten ollut tutkimuksen keston nähden kohtuullista määräaika-a valmistella puolustustaan perusteellisesti. Näin ollen hallinnollinen toiminta ei ole ollut edellytetyllä tavalla julkista.
- 29 Kysyttäessä kantajalta tästä aiheesta suullisessa käsittelyssä kantaja on todennut, että komissio ei voi perustaa väitteitään Alankomaiden viranomaisten suorittamaan tutkimukseen, kun otetaan huomioon, että komissiolle itselleen ei ollut ilmoitettu tämän tutkimuksen suorittamisesta ja että tästä aiheesta ei ollut julkisesti mainittu mitään.
- 30 Seuraavaksi kantaja arvostelee komissiota nojautumisesta paikkansapitämättömiin tosiseikkoja koskeviin tietoihin, joita Alankomaiden ministeriö oli sille toimittanut. Kun komissio ei ollut tarkistanut näiden tietojen oikeellisuutta, se ei ollut toiminut kantajan suhteen sillä huolellisuudella ja valppaudella, mitä komissiolta on oikeus odottaa. Tässä suhteessa kantaja vetoaa erityisesti *Economische kamer van het Gerechtshof te Arnhem*in (talousrikosjaosto) 6.3.1995 antamaan tuomioon *Kvitsjøenin*, joka purjehti silloin tunnuksen F 600 M alla, entistä kapteenia vastaan. Tällä tuomiolla Alankomaiden tuomioistuimien hylkäsi virallisen syyttäjän syytteen ja vapautti syytetyn sitä vastaan esitetystä sulkuverkolla kalastamista 20.9.1993 ja 11.3.1994 välisenä ajanjaksona koskevasta epäilyistä, joihin Alankomaiden hallitus oli vedonnut 15.10.1999 päivätyssä kirjeessään komissiolle.
- 31 Komissio katsoo, että kantajan väitteitä ei voida hyväksyä, koska komissio itse on noudattanut tarkasti käsiteltävään asiaan sovellettavia säännöksiä, eikä se ole loukannut mitään puolustautumisoikeuksia.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Käsiteltävässä asiassa on korostettava, että 7.10.1999 suoritettun tarkastuksen aikana on havaittu, että Kvitsjøen harjoittaa kalastustoimintaa sellaisten sulkuverkkojen avulla, joilla verkkojen silmien laillista 100 millimetrin läpimittaa on kavennettu asetuksen N:o 894/97 4 artiklan vastaisesti (ks. edellä 4 kohta), ja näin ollen se on rikkonut myös asetuksen N:o 50/1999 2 artiklaa, jossa säädetään kaikkien kalastustoimintaa yhteisön vesillä koskevien säännösten noudattamisvelvollisuudesta.
- 33 Asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio peruuttaa lisenssit ja erityiskalastusluvut, jos kyseisessä asetuksessa vahvistettuja velvoitteita ei täytetä. Lisäksi 8 kohdan mukaan niille aluksille, jotka eivät täytä mainitussa asetuksessa säädettyjä velvoitteitaan, ei myönnetä enintään kahdentoista kuukauden aikana lisenssejä eikä erityiskalastuslupia.
- 34 Komissio on siten oikeutetusti käynnistänyt seuraamuksen määräämistä koskevan menettelyn sen Kvitsjøenin suorittaman rikkomuksen perusteella, joka on havaittu 7.10.1999 tehdyssä tarkastuksessa ja josta on ilmoitettu komissiolle 13.10.1999 päivätyllä kirjeellä.
- 35 Lisäksi komission 14.10.1999 päivätyssä kirjeessä kantajaa on kehoitettu esittämään kyseistä rikkomusta koskevat huomautuksensa asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaisesti.
- 36 Koska kantajalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksensa, kuten se on tehnyt 1.11.1999 päivätyllä kirjeellään, sen puolustautumisoikeuksia on näin ollen kunnioitettu.

- 37 Näissä olosuhteissa kantaja ei voi vedota siihen, että se on ollut kielikampeloiden suoran kalastuksen kiellon väitettyä rikkomista koskevan sellaisen tutkimuksen kohteena, jota Alankomaiden viranomaiset ovat tehneet kauemmin kun yhdeksän vuotta. Vaikka tällainen tutkimus olisi tehty, sillä ei olisi merkitystä käsiteltävässä asiassa, koska Kvitsjøen on harjoittanut laittomia kalastustoimia, jotka on havaittu 7.10.1999 ja jotka ovat sinällään Alankomaiden viranomaisten asetuksen N:o 2493/95 5 artiklan mukaisesti niistä tekemän ilmoituksen perusteella johtaneet komission toimenpiteisiin saman asetuksen 6 artiklan mukaisesti.
- 38 Tästä seuraa myös, että hyvän hallinnon periaatteen ja mahdollisen hallinnon julkisuusperiaatteen loukkaamista koskevat väitteet ovat vailla mitään merkitystä. Näillä väitteillä kantaja on viitannut ainoastaan rikkomuksen havaitsemista 7.10.1999 edeltäviin tapahtumiin, vaikka tämä yksittäinen rikkomus on edellä mainittujen säännösten mukaisesti aiheuttanut seuraamuksen määräämistä koskevan menettelyn aloittamisen käsiteltävässä asiassa.
- 39 Edellä esitetystä seuraa, että käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2943/95 5 artiklan mukaisten menettelysääntöjen rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 40 Kantaja huomauttaa, että asetuksen N:o 2943/95 5 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot ilmoittavat useita tietoja komissiolle siinä tapauksessa, että todetaan rikkomus (ks. edellä 7 kohta).

- 41 Yleisen tarkastusyksikön 13.10.1999 komissiolle osoittamasta kirjeestä käy kantajan mukaan kuitenkin ilmi, että jotkut näistä edellytetyistä tiedoista puuttuivat.
- 42 Vaikka 13.10.1999 päivätyssä kirjeessä oli joitakin vaadituista tiedoista, siinä ei mainittu aluksen nimeä, kansainvälistä radiokutsutunnusta eikä aluksen kapteenin ja varustajan nimiä ja osoitteita.
- 43 Komissio vastaa, että missään ei säädetä, että asetuksen N:o 2943/95 5 artiklassa lueteltuja tietoja edellytettäisiin pätemättömyyden uhalla, että maininnat lueteltuihin rajoittavasti eikä myöskään että näiden tietojen ilmoittamisen olisi tapahduttava kirjallisesti. Käsiteltävässä asiassa tehty ilmoitus täyttää asetuksen N:o 2943/95 5 artiklan vaatimukset, kun otetaan huomioon, että 13.10.1999 päivätyyn kirjeen perusteella komissio on voinut tunnistaa rikkomuksen tekijän ja että se sisältää lisäksi selkeän kuvauksen havaituista tosiseikoista ja olosuhteista, joissa ne ovat ilmenneet.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 44 Asetuksen N:o 2943/95 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä olisi aloitettava yhteistyömenettely tietojen vaihdon helpottamiseksi sellaisissa tilanteissa, joissa yhteisön sääntelyä ei noudateta.
- 45 Tässä tarkoituksessa asetuksen N:o 2943/95 5 artiklassa säädetään, että tietty määrä tietoja ilmoitetaan komissiolle, jotta sille olisi mahdollista tuntea erityisesti rikkomuksen tekijä, rikkomuksen luonne ja kansallisella tasolla jo mahdollisesti määrätty seuraamus.

- 46 Näistä säännöksistä käy ilmi, että asetuksen N:o 2943/95 5 artiklassa edellytettyjen tietojen tarkoituksena on mahdollistaa rikkomuksen luonteen ja sen tekijän määrittäminen täsmällisellä tavalla.
- 47 Käsiteltävässä asiassa riittää sen toteaminen, että Alankomaiden viranomaisten toimittamat tiedot ovat mahdollistaneet komissiolle rikkomuksen ja sen tekijän yksilöimisen riittävällä tavalla. Kantaja ei myöskään väitä, että havainto, jonka mukaan Kvitsjøen on harjoittanut kalastustoimintaa verkon silmien laillista 100 millimetrin läpimittaa pienentävien sulkuverkkojen avulla, perustuisi epätäydellisiin tietoihin tai tosiseikkoja koskevaan virheeseen.
- 48 Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaisen seuraamusten määräämistä koskevan menettelyn noudattamatta jättämistä ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 49 Kantaja korostaa ensinnäkin, että sitä syytetään kahdesta rikkomuksesta, joista toinen koskee kielikampeloiden suoraa kalastamista ja toinen kalastamista liian pienen silmäkoon verkoilla. Se katsoo komission 14.10.1999 päivätyistä kirjeistä käyvän ilmi, että riidanalainen päätös ei ole seuraus ainoastaan laittomia kalastustapoja kiellettyjen verkkojen avulla koskevasta tutkinnasta vaan se perustuu myös väitteisiin kielikampeloiden suorasta kalastuksesta.

- 50 Suoran kalastuksen osalta kantajaa arvostellaan siitä, ettei se ole rajoittanut kielikampelasaaliitaan asetuksen N:o 50/1999 liitteessä I olevan alaviitteen 14 mukaisesti sivusaaliisiin. Kantajan mukaan tätä edellytystä on kuitenkin noudatettu, koska sen kielikampelasaaliit ovat olleet vähemmän kuin 50 prosenttia kokonaissaaliista.
- 51 Mitä tulee kalastukseen liian pienen silmäkoon verkoilla, kantaja korostaa, että tätä asiaa koskevalla lainsäädännöllä on vain rajallinen merkitys kalavarojen säilyttämiselle.
- 52 Lisäksi riidanalaiset tapahtumat ovat sattuneet syksyn aikana, toisin sanoen lokakuussa 1999, vaikka kielikampeloiden ja muiden kalalajien poikasten kasvuvuorokausi on kevät. Näin ollen seikoilla, joista kantajaa arvostellaan, ei voinut olla kalavarojen säilyttämiselle ja hoidolle niin vakavia seurauksia kuin vastaaja on väittänyt.
- 53 Kaiken lisäksi komission väite on vailla merkitystä, koska se koskee vähimmäiskokoa pienempien kalojen kalastusta, josta ei ole tässä tapauksessa kysymys, sillä kyseessä olevat saaliit muodostuivat laillisen kokoisista kaloista.
- 54 Kantaja huomauttaa vielä, että huolimatta järjestelmällisistä tarkastuksista ja useista tutkinnoista, joiden kohteena se on ollut, sille ei ole vielä määrätty mitään rikosoikeudellista rangaistusta liian pienen silmäkoon verkoilla kalastamisesta. Yhden ainoan kerran sen saaliit on takavarikoitu. Lisäksi jäsenvaltioiden tuomioistuimet vain harvoin rankaisevat tästä teosta tai ne määräävät ainoastaan lievimmän rangaistuksen.

- 55 Toiseksi kantaja väittää, että sille määrätyn seuraamuksen tyyppinen seuraamus aiheuttaa ilmeistä vahinkoa sen yhtiövarallisuudelle ja jopa todellisen uhan sen olemassaololle.
- 56 Tässä suhteessa kantaja esittää, ettei tämän tyyppistä seuraamusta ole koskaan aikaisemmin määrätty kolmannen maan eikä minkään jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille edes huomattavasti vakavammista rikkomuksista, joilla on selvästi merkittävämpi vaikutus kalavaroihin.
- 57 Kantaja arvioi näin ollen, että käsiteltävässä asiassa määrätty seuraamus on ilmeisen suhteeton tehtyihin rikkomuksiin nähden ja että se on selvästi asetuksen N:o 2943/95 mukaisen seuraamuksia koskevan menettelyn vastainen. Tässä suhteessa se esittää, ettei voida helposti katsoa, että vahinko sen yhtiövarallisuudelle ja todellinen uhka sen olemassaololle olisivat suhteellisia tehtyyn rikkomukseen nähden. Kantajaa uhkaa tosiasiallisesti konkurssi, koska sen pankki on kieltäytynyt myöntämästä sille vastedes mitään luottoa. Sama tavoite voidaan saavuttaa muilla keinoilla, kuten kansallisen tason rikosoikeudellisella seuraamuksella sakolla, joka on aivan yhtä tehokas kalavaroiden suojelun kannalta, mutta jolla ei ole niin radikaalia vaikutusta.
- 58 Komissio korostaa, että käsiteltävänä oleva asia perustuu ainoastaan yhteen rikkomukseen, nimittäin kalastuksen harjoittamiseen verkon silmät tukkivien sulkuverkkojen avulla, mikä sinänsä on vakava kalastuksen harjoittamista koskevien säännösten vastainen rikkomus.
- 59 Komissio väittää, että yhtäältä se on soveltanut ainoaa asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaan mahdollista seuraamusta ja että toisaalta se ei ole vahvistanut sitä mahdollisen enimmäismäärän mukaisesti, joka vastaa kolmannen maan lipun alla purjehtivia aluksia koskevaa kieltoa kalastaa yhteisön vesillä noin kahden vuoden ajan.

- 60 Tässä suhteessa komissio korostaa, että tekojen vakavuus, erityisesti niistä odotettu taloudellinen hyöty, niiden erittäin vahingolliset seuraukset kalavarojen säilyttämiselle ja se, että riidanalaisen päätöksen tekopäivänä mitään kansallista seuraamusta ei ollut määrätty, oikeuttaa sovelletun seuraamuksen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 61 On ensinnäkin täsmennettävä, että kantajalle osoittamassaan kirjeessä (SG(99)D/10761) komissio on viitannut rikkomuksen kuvauksen osalta 14.10.1999 päivätyyn kirjeeseensä (ks. edellä 14 kohta).
- 62 Mitä tulee aluksi kantajan väitteeseen, jonka mukaan komissio on nojautunut tässä tapauksessa kahteen eri yhteisön lainsäädännön rikkomiseen, on huomattava, kuten on todettu ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että komissio on aloittanut seuraamuksen määräämistä koskevan menettelyn Kvitsjoenin tekemän ja 7.10.1999 tehdyssä tarkastuksessa havaitun rikkomuksen johdosta. Vaikka komissio mainitsee kielikampelasaaliit 14.10.1999 päivätyssä kirjeessä, on huomattava, että komissio on pitänyt asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaisen menettelyn aloittamiseen johtavana yhteisön säännösten rikkomisena vain asetuksen N:o 894/97 4 artiklan — jossa kielletään sellaisten osasten käyttö, joilla voidaan tukkia verkon minkä tahansa osan silmiä tai muuten pienentää niiden kokoa — rikkomista.
- 63 On ensinnäkin huomattava, ettei komissio ole 14.10.1999 päivätyssä kirjeessään väittänyt, että kantaja olisi harjoittanut kielikampeloiden suoraa kalastusta. Seuraavaksi on todettava, että aina kun komissio vetoaa kielikampeloiden kalastukseen, se tekee niin liittyen rikkomukseen, joka koskee verkkojen silmien laillisen koon pienentämistä. Lopulta komissio on ilmoittaessaan aikomuksestaan aloittaa asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaisen menettelyn viitannut ai-

noastaan kiellettyjen pyydysten tai pyydysten valikoivuutta muuttavien välineiden käyttöön tai aluksella pitoon. Tältä osin se ottaa kielikampelasaaliit huomioon vain kiellettyjen välineiden käytöstä saadun taloudellisen hyödyn ja kalakannalle aiheutuneiden seurausten arvioimista varten.

- 64 On lisäksi muistettava, että asetuksen N:o 894/97 4 artiklan tosiasiallista rikkomista ei ole kiistetty.
- 65 Näin ollen kysymys, johon on vastattava käsiteltävän kanneperusteen yhteydessä, koskee sitä, voidaanko kantajalle oikeutetusti määrätä laillisen silmäkoon tukkivien tai sitä pienentävien sulkuverkkojen käyttämisestä seuraamukseksi lisenssin ja erityiskalastusluvan peruuttaminen sekä kieltö saada niitä uudelleen kuuden kuukauden aikana.
- 66 Tässä suhteessa on täsmennettävä, että asetuksessa N:o 50/1999 asetetaan yhteisön vesillä kalastaville aluksille useita velvoitteita, kuten erityisesti säilyttämis- ja valvontatoimenpiteiden sekä kaikkien kalastustoimintaa yhteisön vesillä koskevien säännösten noudattaminen (asetuksen 2 artiklan 1 kohta).
- 67 Jonkin näistä velvoitteista täyttämättä jättäminen johtaa lisenssin peruuttamiseen tai kieltoon myöntää sitä ”enintään kahdentoista kuukauden aikana” (asetuksen 3 artiklan 7 ja 8 kohta).
- 68 On todettava, että säilyttämis- ja valvontatoimenpiteiden sekä kaikkien kalastustoimintaa yhteisön vesillä koskevien säännösten noudattamisvelvollisuudella (asetuksen 2 artiklan 1 kohta) on olennainen merkitys asetuksen N:o 50/1999 kannalta. Näin ollen juuri tässä yhteydessä on tutkittava sitä, onko asetuksen

N:o 2943/95 6 artiklan mukaista seuraamuksia koskevaa menettelyä jätetty noudattamatta tai suhteellisuusperiaatetta loukattu.

69 Asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaan komissio voi rikkomuksen vakavuuden huomioon ottaen päättää erityiskalastusluvan keskeyttämisestä, erityiskalastusluvan peruuttamisesta ja kyseisen aluksen poistamisesta sellaisten alusten luettelosta, jotka voivat saada erityiskalastusluvan seuraavaksi vuodeksi.

70 Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yhteisön oikeuden mukaisen velvollisuuden noudattamatta jättämisestä määrättävä seuraamus ei saa ylittää ”sitä, mikä on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi” (ks. asia 122/78, Buitoni, tuomio 20.2.1979, Kok. 1979, s. 677, 16 kohta; Kok. Ep. IV, s. 413).

71 Tässä tapauksessa minkään seikan perusteella ei voida olettaa, että komissio ei olisi noudattanut asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaista menettelyä tai että se olisi määrännyt suhteellisuusperiaatteen vastaisen seuraamuksen.

72 Ensinnäkin verkkojen silmäkokoja koskevat säännöt ovat yksi kalavarojen säilyttämistä koskevan yhteisön politiikan tavoitteista (ks. asetus N:o 894/97, erityisesti toinen perustelukappale). Tästä seuraa, että verkkojen valikoivuutta muuttavien välineiden käyttö merkitsee asetuksen N:o 1447/1999 (liitteen D kohta) mukaan sellaista käyttäytymistä, jolla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Kantaja ei voi siten perustellusti väittää, että tällä lainsäädännöllä on ainoastaan rajoitettu merkitys kalavarojen säilyttämiselle, ja kantajan tämän suuntaiset väitteet ovat siis joka tapauksessa tehotomia, koska niiden perusteella ei voida olla ottamatta huomioon laillisen silmäkoon tukkimista tai sen pienentämistä koskevaa rikkomusta, jota ei ole kiistetty.

- 73 Toiseksi ei ole kiistetty sitä, että riidanalaisen päätöksen tekohetkellä mitään kansallista seuraamusta ei ollut määrätty. Näin ollen komission ei tarvinnut arvioida päätöksensä ulottuvuutta suhteessa kansallisiin seuraamuksiin.
- 74 Kolmanneksi, kuten komissio on täsmentänyt, koska laillista silmäkokoa pienentävien sulkuverkkojen avulla kalastaminen optimoi saaliin, varustaja on voinut saada tekemästään rikkomuksesta taloudellista hyötyä.
- 75 Kalavaroihin, erityisesti ICES-alueen IV puna- ja kielikampeloihin, kohdistuneen vaikutuksen valossa rikkomuksen vakavuus on siten näytetty toteen. Tällaisissa olosuhteissa komissio on perustellusti voinut määrätä kyseessä olevan seuraamuksen.
- 76 Koska asetuksen N:o 2943/95 6 artiklan mukaista menettelyä ja suhteellisuusperiaatetta on noudatettu, käsiteltävänä oleva kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 77 Kantaja esittää, että rikkomuksen toteaminen 7.10.1999 ja siitä aiheutunut seuraamus muodostavat pitkitetyn menettelyn, jota on käytetty sen kalastusluvan peruuttamiseksi ja keskeyttämiseksi.

- 78 Sen mukaan komissiolle lähetetyistä 7.5.1993 ja 28.7.1997 päivätyistä Alankomaiden maatalous-, maisemansuojelu- ja kalastusministeriön kirjeistä käy kiistämättä ilmi, että Alankomaiden viranomaisten järjestämän ”hyökkäyksen” syynä ei ole ollut seuraamuksen määrääminen pelkästä rikkomuksesta vaan norjalaisten kalastusalusten pitäminen poissa yhteisön vesiltä, jotta kielikampeloiden kiintiö voidaan varata muille aluksille.
- 79 Kantaja lisää, että yksilöllisellä seuraamuksella ei tarjota mitään ratkaisua, vaan se on löydettävä yhteisön tasolla kyseessä olevien eri osapuolten yhteistoiminnan avulla.
- 80 Kantaja väittää siten, että komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin suostuessaan Alankomaiden viranomaisten vaatimuksiin.
- 81 Komissio vastaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkintavallan väärinkäytöstä on kysymys silloin, kun toimitellaan pyrkii saavuttamaan muita päämääriä kuin niitä, joita varten sillä oleva toimivalta on sille myönnetty. Tässä tapauksessa se on käyttänyt harkintavaltaansa asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti määrätäkseen seuraamuksen kalastustoiminnan harjoittamista koskevien säännösten vakavasta rikkomisesta. Se ei ole siten pyrkinyt saavuttamaan päämääriä, joita ei tarkoiteta tässä asetuksessa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 82 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin, jos kantaja esittämällä objektiivisia, asiaankuuluvia ja yhtäpitäviä seikkoja näyttää toteen, että riidanalainen toimenpide on tehty muiden

kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi (ks. asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3027; asia C-84/94, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, tuomio 12.11.1996, Kok. 1996, s. I-5755, 69 kohta ja asia T-143/89, Ferriere Nord v. komissio, tuomio 6.4.1995, Kok. 1995, s. II-917, 68 kohta).

- 83 Kantaja ei kuitenkaan ole näyttänyt toteen, että näin olisi tapahtunut käsiteltävässä asiassa. Kuten edellä on todettu, komissio on käyttänyt harkintavaltaansa asetuksen N:o 50/1999 3 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti määrätäkseen seuraamuksen kalastustoiminnan harjoittamista koskevien säännösten rikkomisesta. Mikään ei osoita, että riidanalainen päätös olisi tehty muiden päämäärien saavuttamiseksi.
- 84 Tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä.
- 85 Kaiken edellä esitetyn perusteella käsiteltävänä oleva kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 86 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä marraskuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

jaoston puheenjohtaja